

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Hanna Nowicka de Poraj
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess SSA Sławomir Jamróg (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 23 lipca 2014 r. sygn. akt I C 1025/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt V w ten sposób , że :

- punktowi II. nadaje brzmienie:

„zasądza od strony pozwanej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. na rzecz powódki T. D. kwotę 37569,60 zł (trzydzieści siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy), tytułem skapitalizowanej renty za okres od kwietnia 2013 r. do lipca 2014 r., płatną z ustawowymi odsetkami od kwot:

2348,10 zł od dnia 11 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,

2348,10 zł od dnia 11 maja 2013r. do dnia zapłaty,

2348,10 zł od dnia 11 czerwca 2013r. do dnia zapłaty,

2348,10 zł od dnia 11 lipca 2013r. do dnia zapłaty,

2348,10 zł od dnia 11 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 września 2013r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 października 2013r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 marca 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 maja 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia zapłaty,
2348,10 zł od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty;”;

- w punkcie IV. kwotę renty miesięcznej 3004,10zł podwyższa do kwoty 3123,03 zł (trzy tysiące sto dwadzieścia trzy złote trzy grosze);

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IACa 1663/14

UZASADNIENIE

Powódka T. D. domagała się zasądzenia od strony pozwanej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. kwoty 230.000zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 42.000 zł od dnia 8 listopada 2007 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 188.000 zł od dnia rozszerzenia żądania do dnia zapłaty, zasądzenia kwoty 49.288,06 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki za okres od kwietnia 2010 r. do października 2013 r. wraz z ustawowymi o odsetkami liczonymi od kwoty 35.218,42 zł od dnia rozszerzenia powództwa pismem z dnia 3 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 14.069,74 zł od dnia kolejnego rozszerzenia do dnia zapłaty, podwyższenia renty wyrównawczej wypłacanej przez stronę pozwaną z kwoty 656 zł do kwoty 1.896,03 zł miesięcznie płatnej do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego z góry począwszy od kwietnia 2013 r. do lutego 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.021,10 zł od każdego 11. dnia miesiąca w tym okresie oraz od kwoty 2.408,23 zł od dnia rozszerzenia do dnia zapłaty; podwyższenie renty wyrównawczej wypłacanej przez pozwaną z kwoty 656 zł do kwoty 1.890,48 zł miesięcznie płatnej do 10. dnia każdego miesiąca z góry, począwszy od marca 2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat, zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki renty na zwiększone potrzeby w wysokości 1.347,00 zł miesięcznie do 10. dnia każdego miesiąca z góry począwszy od kwietnia 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat liczonymi od 1.200,00 zł od 11. dnia miesiąca za okres od kwietnia 2013 r. do lutego 2014 r. oraz od kwoty 1.617,00 zł od dnia rozszerzenia do dnia zapłaty. Ponadto domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 73.107zł tytułem odszkodowania za koszty opieki nad powódką w okresie od dnia wypadku do dnia 31 marca 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia do dnia zapłaty a także ustalenia odpowiedzialności

pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, jakiemu uległa, a także zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając roszczenie wskazała, że w dniu 9 października 2004 r. w K. doszło do wypadku. Nieznany kierujący samochodem V. (...) na przejściu dla pieszych potrącił powódkę, która prawidłowo przechodziła przez jezdnię, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia. Sprawcy nie ustalono. Na skutek wypadku doznała licznych obrażeń ciała (m. in.: urazu głowy ze stłuczeniem mózgu, krwiaka powiek oka lewego, złamania wieloodłamowego nasady dalszej kości ramiennej, złamania gałęzi górnej i dolnej kości łonowej prawej, uszkodzenia więzadła pobocznego przyśrodkowego kolana lewego i innych), skutkujących koniecznością hospitalizacji.

Powódka podniosła, że na skutek wypadku, z osoby aktywnej, cieszącej się życiem stała się ofiarą wypadku, której stale towarzyszy ból i obawy o zdrowie. Dodatkowo, z uwagi na długi okres niezdolności do pracy, pracodawca wypowiedział jej umowę w trybie art. 53 § 1 pkt 1 k.p. Wyplacone dotąd kwoty nie kompensują uszczerbku związanego z wypadkiem.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana przyznała, że wypłaciła na rzecz powódki łączną kwotę 109.069,66 zł, w tym tytułem zadośćuczynienia 70.000,00 zł. Zdaniem pozwanej wyplacone kwoty są odpowiednie do krzywdy i szkód powódki.

Wyrokiem z dnia 23 lipca 2014r. Sygn. akt I C 1025/13 Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od strony pozwanej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z siedzibą w W. na rzecz powódki T. D. kwotę 298.103,58 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 42.000 zł od dnia 8 listopada 2007 r. do dnia zapłaty,
- 246.325,42 zł od dnia 17 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- 9.778,16 zł od dnia 5 marca 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I),

Zasądził także od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.348,10 zł tytułem renty za okres od kwietnia 2013 r. do lipca 2014 r., płatną do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca, z góry, z ustawowymi odsetkami liczonymi dla kwot wymaganych przed dniem wydania wyroku od dnia wymagalności poszczególnych kwot rent do dnia zapłaty (pkt II), ustalił, że strona pozwana będzie odpowiedzialna za dalsze następstwa, które mogą powstać u powódki w związku z wypadkiem z dnia 9 października 2004 r. (pkt III), zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.004,10 zł tytułem renty począwszy od sierpnia 2014 r., płatną do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca, z góry, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności (pkt IV), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt V), nakazał pobranie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Krakowie od strony pozwanej kwotę 22.952,14 zł, tytułem wydatków związanych z wynagrodzeniem biegłych i nieuiszczoną opłatą sądową (pkt VI) a także zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 10.507,82 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt VII).

Sąd Okręgowy wskazał, że niesporne w sprawie jest, że :

W dniu 9 października 2004 r. w miejscowości K. miał miejsce wypadek drogowy, w którym nieznany sprawca, kierujący samochodem V. (...), jadąc dwukierunkową jezdnię w kierunku K., na skrzyżowaniu z ul. (...) na wyznaczonym przejściu dla pieszych potrącił T. D., która przechodziła prawidłowo z lewej strony na prawą, a następnie oddalił się z miejsca wypadku. Na skutek wypadku powódka doznała stłuczenia głowy, stłuczenia mózgu, krwiaka powiek oka lewego, złamania wieloodłamowego nasady dalszej kości ramiennej prawej, złamania gałęzi górnej i dolnej kości łonowej prawej, uszkodzenia więzadła pobocznego przyśrodkowego kolana lewego, uszkodzenia więzadła pobocznego bocznego kolana prawego, oderwania fragmentu kłykcia przyśrodkowego kości piszczelowej lewej, złamania wyrostka poprzecznego kręgu L5, pęknięcia kości krzyżowej, licznych otarć naskórka tj. obrażeń realnie zagrażających jej życiu. Złamania kości oraz uszkodzenia więzadeł stawów kolanowych spowodowały upośledzenie sprawności kończyny górnej prawej oraz kończyn dolnych, zaś stłuczenie głowy ze wstrząśnieniem mózgu doprowadziło do rozwoju objawów pourazowej nerwicy.

W dniu 31 grudnia 2004 r. śledztwo prowadzone przez Prokuraturę Rejonową K. w związku z wypadkiem zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy.

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do Szpitala (...) w K. na Oddział (...) Ratunkowej i Obrażeń Wielonarządowych, gdzie przebywała od dnia 9 października 2004 r. do dnia 6 listopada 2004 r. Przeszła tam trzy zabiegi operacyjne. Następnie powódka w dniach od 7 stycznia 2005 r. do dnia 28 stycznia 2005 r. przebywała w (...) Centrum (...), gdzie przeszła szereg zabiegów rehabilitacyjnych. Z uwagi na zły stan psychiczny powódki konieczna była także pomoc psychologa.

W dniach od 18 maja 2005 r. do dnia 21 maja 2005 r. powódka przebywała ponownie w Szpitalu (...) w K. na Oddziale (...) Ratunkowej i Obrażeń Wielonarządowych, gdzie przeszła zabiegi operacyjne w postaci usunięcia materiałów zespalających po złamaniach kości z ramienia i podudzia lewego. Kolejny raz powódka przebywała w wyżej wymienionym szpitalu w dniach od 3 października 2005 r. do dnia 5 października 2005 r., gdzie przeszła zabieg rekonstrukcji więzadła pobocznego bocznego kolana lewego. W dniach od 25 listopada 2005 r. do 23 grudnia 2005 r. powódka przebywała w Ośrodku (...) w K., gdzie przeszła leczenie usprawniające. Leczenie to było kontynuowane w powyższym ośrodku w dniach od 26 października 2006 r. do dnia 24 listopada 2006 r. Kolejny raz powódka odbywała leczenie rehabilitacyjne w dniach od 5 sierpnia 2009 r. do 26 sierpnia 2009 r.

W dniu 17 kwietnia 2007 r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności postanowił zaliczyć powódkę do osób, ze znacznym stopniem niepełnosprawności, stwierdzając, że ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 9 października 2004 r. Orzeczenie wydano na okres do 30 kwietnia 2012 r. Powódka została również uznana za trwale niezdolną do pracy przez lekarza orzecznika ZUS. Orzeczeniem z dnia 18 lutego 2014 r. ustalono całkowitą niezdolność do pracy powódki do dnia 28 lutego 2015 r.

Odpis pisma procesowego powódki z 4 kwietnia 2013 r., zawierającego rozszerzone żądanie, strona pozwana otrzymała w dniu 16 września 2013 r. Nadto, Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu, w którym miał miejsce wypadek powódka pracowała jako starsza pielęgniarka w Klinice (...) w Szpitalu (...) w K., a jej wynagrodzenie wynosiło około 1.200 zł netto miesięcznie.

Mąż powódki pracował jako kierowca samochodów ciężarowych. Mieli oni pięcioro dzieci w wieku szkolnym.

Powódka była bardzo zaangażowana w swoją pracę, wykonywała ją z radością, była solidna, rzetelna i lubiana przez pacjentów. Była pielęgniarką z powołania. Nie miała upomnień ani nagan. Planowała w dalszym ciągu doskonalić się zawodowo, zamierzała dokończyć studia i uzyskać licencjat. Plany te zostały udaremnione przez wypadek. Po powrocie do domu ze szpitala powódka nie była w stanie się poruszać, leżała nieruchomo w łóżku. Konieczne było pomaganie jej w wykonywaniu wszelkich czynności przez 24 godziny na dobę. Przeprowadzone rehabilitacje nie przyniosły powrotu do pełnej sprawności, powódka może poruszać się samodzielnie, jest w stanie wykonywać pewne czynności, ale w bardzo jednak ograniczonym zakresie. Ze względu na niesprawność dominującej prawej ręki, potrzebuje pomocy przy myciu, jedzeniu czy ubieraniu się. Pomagają jej członkowi rodziny. Przed wypadkiem była osobą bardzo aktywną, obecnie nie przejawia zainteresowania pracami domowymi, pracami w ogródku, jazdą na rowerze. Wypadek spowodował załamanie psychiczne u powódki, miewa stany depresyjne, zmienne nastroje, zwiększoną nerwowość. Tuż po wypadku przez okres pół roku występowały u niej myśli samobójcze. W znaczący sposób ograniczyła kontakty towarzyskie. Od chwili wypadku powódka zażywa bardzo dużo leków przeciwbólowych, bierze zastrzyki, zażywa leki na krążenie mózgowe, stosuje maści. Powódka ma założony stabilizator kolanowy oraz stabilizator na kręgosłup. Konieczne są wizyty w poradni ortopedycznej 3-4 razy w roku, w poradni neurologicznej 2 razy w roku, w poradni reumatologicznej 2-3 razy w roku w zależności od występujących dolegliwości bólowych. Powódka odbywa również wizyty w poradni zdrowia psychicznego 3-4 razy w roku, z uwagi na fakt, iż po wypadku odczuwa lęk przed samochodami, pasami oraz ma objawy klaustrofobii, obawia się wychodzić z domu. Przez okres 3 lat po wypadku nie wychodziła z domu. Obecnie dwoje dzieci powódki pracuje i mieszka samodzielnie. Pracuje nadal mąż powódki. Powódka wstydzi się swojego kalectwa i blizn. Od czasu wypadku chodzi tylko w spodniach. Ma zdeformowane udo i prawą rękę co jest źródłem jej poważnych cierpień psychicznych. Po wypadku powódka może

przebywać tylko w jasnych pomieszczeniach. Powódka ma zawroty głowy, problemy z koncentracją, z pamięcią, nie jest w stanie pokonać dłuższego dystansu. Nie jest w stanie podjąć żadnej pracy.

Gdyby nie przedmiotowy wypadek, powódka pracowałaby nadal jako pielęgniarka w Szpitalu (...) w K., podnosiłaby swoje kwalifikacje zawodowe i zarabiała z dodatkami na poziomie 2.500 zł netto. Pielęgniarstwo było pasją powódki.

Zwiększone po wypadku potrzeby powódki obejmują zakup leków, maści, środków przeciwbólowych. Na leki powódka wydaje miesięcznie około 300 zł. Kwota ta obejmuje: leki neurologiczne M. w dawce 1200 (35 zł), lek sercowy B. (49 zł), lek na stawy o nazwie L. (130 zł), K. w tabletkach (15 zł), leki przeciwłękowe K. i W. (9 zł), a także żele K., V. (16 zł x 2) i F. (19 zł x 2). Powódka raz w roku bierze zastrzyki w staw kolanowy, za które płaci 300 zł. Kupuje również P., Polopirynę S oraz W.. Wszystkie powyższe leki są zaordynowane przez lekarza. Jedynie P. zażywa bez wskazania lekarza. Obecnie powódka ma zostać babcią. Martwi się, że nie będzie mogła wnuczki nosić czy wozić. Odczuwa to jako dotkliwą krzywdę i brak pełnego spełnienia w roli babci. W następstwie wypadku z dnia 9 października 2004 r. powódka doznała następującego trwałego uszczerbku na zdrowiu: urazu czaszkowo-mózgowego z następowymi zaburzeniami czucia - 10%, zaburzenia adaptacyjne związane z niepełnosprawnością po przebytych urazach - 10%, niestabilność boczna kolana lewego - 10%, niestabilność boczna i przednio-przyśrodkowa kolana prawego - 20%, przestawowe złamanie kłykcia piszczeli lewej z wtórnymi zmianami zwyrodnieniowymi - 15%, złamanie nasady dalszej kości ramiennej prawej z następowym ograniczeniem ruchomości w stawie łokciowym prawym - 30%, złamanie kości łonowej górnej i dolnej z uszkodzeniem kości krzyżowej - 10%, złamanie wyrostka poprzecznego L5 - 3%, wtórne ograniczenie ruchomości barku prawego powiązane z pourazową dysfunkcjonalnością stawu łokciowego prawego - 30%. Łącznie trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem wynosi 138%.

Zmiany w stanie zdrowia powódki z uwagi na upływ czasu od wypadku należy uznać za utrwalone, nie rokujące szansy na całkowite wyleczenie. Powódka z uwagi na skutki wypadku wymagała i wymaga pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego, związanych z przenoszeniem cięższych przedmiotów, wymagających pełnego zakresu ruchów w stawie barkowym i łokciowym dominującej ręki prawej, w wymiarze około 4 godzin dziennie. Powódka nie rokuje odzyskania zdolności do pracy w wyuczonym zawodzie pielęgniarki, który wymaga pełnej sprawności obu kończyn górnych i dolnych, ze względu na to, że w następstwie wypadku doszło u powódki do znacznych ograniczeń w narządzie ruchu, które uniemożliwiają jej wykonywanie prac pielęgniarstwa przy pacjencie w oczekiwanym zakresie. Pismem datowanym na 19 września 2005 r. pełnomocnik powódki zwrócił się do (...) S.A. Centrum Likwidacji S. w K. o wszczęcie postępowania likwidacyjnego szkody komunikacyjnej wypadku, jakiemu uległa powódka stosownie do przepisu art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz o wypłatę kwoty bezspornego zadośćuczynienia w wysokości 120.000 zł; zaliczki na poczet dalszych kosztów leczenia w kwocie 8.000 zł; zwrotu kosztów ogólnych w wysokości 40 zł oraz zwrotu kosztów pełnomocnika w wysokości 12.804 zł. Kolejnym pismem skierowanym do (...) S.A. datowanym na 20 października 2005r. pełnomocnik powódki ponownie zwrócił się o wypłatę poprzednio wnioskowanych kwot uzupełnionych o koszty zakupu leków w wysokości 80,42 zł i koszty związane z przejazdami do placówek medycznych w wysokości 227,50 zł. W dniu 26 października 2005 r. (...) S.A. skierowało do pełnomocnika powódki pismo, w którym poinformowało, iż nie zdołało do chwili obecnej uzyskać dokumentacji pozwalającej na likwidację przedmiotowej szkody i ustalenie wysokości świadczenia, stąd na aktualnym etapie likwidacji szkody nie jest możliwe zaspokojenie przez (...) zgłoszonych roszczeń. Pismem z dnia 16 listopada 2005 r. (...) S.A. przekazał akta szkody powódki do dalszego załatwienia Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą w W.. W toku likwidacji szkody, orzeczeniem z dnia 8 listopada 2005 roku ustalono trwały uszczerbek na zdrowiu powódki spowodowany wypadkiem na 36%. Pismem z dnia 30 listopada 2005 r., pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do wszczęcia postępowania likwidacyjnego oraz zapłaty należnych powódce bezspornych kwot. Jednocześnie, pismem z dnia 30 listopada 2005 r. pozwany Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny zawiadomił pełnomocnika powódki o przyznaniu jej zaliczkowej kwoty tytułem zadośćuczynienia w wysokości 15.000 zł. Kolejnym pismem z dnia 10 stycznia 2006r. strona pozwana powiadomiła pełnomocnika powódki o przyznaniu powódce kolejnych świadczeń w wysokości: 20.000zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia, 64,92 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu leków oraz 227,50zł tytułem zwrotu kosztu przejazdów. W dniu 22 marca 2006 r. pełnomocnik powódki

zwrócił się do strony pozwanej o weryfikację wyników badań komisji lekarskiej i ustalenie stopnia uszczerbku na zdrowiu w wysokości odzwierciedlającej rzeczywiste trwale negatywne skutki przedmiotowego wypadku dla zdrowia powódki. Jednocześnie zostały sprecyzowane dotychczas zgłoszone roszczenia odszkodowawcze i wniesiono o dopłatę dalszych kwot należnych powódce świadczeń w wysokości: dalsza kwota zadośćuczynienia 85.000zł; koszty zakupu leków 218,21 zł; koszty przejazdów do placówek medycznych 224,70 zł; koszt zakupu kul 84zł; koszty zakupu odzieży sportowej 364,85 zł; zwiększone wydatki na żywienie (dieta wysokobiałkowa) 600zł; koszty ogólne 40zł oraz koszty pełnomocnika 8.500,00zł. Pełnomocnik powódki podkreślił, że ze względu na fakt, iż jej leczenie nadal trwa, powyższe roszczenia mają charakter tymczasowy. Strona pozwana zadeklarowała rozpatrzenie wniosku w terminie późniejszym, m.in. ze względu na konieczność przeprowadzenia dodatkowych ustaleń (m.in. uzyskania dodatkowych opinii lekarskich). W dniu 6 czerwca 2006 r., strona pozwana zawiadomiła, iż przyznała: kwotę 4.190,76 zł tytułem utraconych dochodów; zwrot kosztów zakupu leków 218,21 zł; zwrot kosztów zakupu kul 800 zł; zwrot kosztów przejazdów 224,70 zł; zwrot kosztów zakupu odzieży sportowej uznaniowo 100 zł oraz zwrot zwiększonych wydatków na dożywianie 600zł. Pismem z dnia 21 września 2006 r. pełnomocnik powódki złożył odwołanie, w związku z brakiem odpowiedzi na wezwanie do zapłaty świadczeń na jej rzecz, wskazując, że kwota przyznanego zadośćuczynienia 35.000 zł jest niesatysfakcjonująca i nieadekwatna w stosunku do poniesionej przez powódkę krzywdy. Jednocześnie wniósł o dopłatę pozostałej części świadczenia w łącznej wysokości 94.855,16 zł, w tym kwoty bezspornego zadośćuczynienia w wysokości 85.000, zł. W odpowiedzi na odwołanie strona zwróciła się do Wydziału Likwidacji Szkód (...) S.A. o powołanie dodatkowej komisji w celu oceny stanu zdrowia i procentowego uszczerbku na zdrowiu powódki. Orzeczeniem lekarskim z dnia 9 listopada 2006 r. ustalono trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 56%.

W dniu 30 czerwca 2009 r. strona pozwana zawiadomiła powódkę o przyznaniu jej renty za okres od 1 czerwca 2009 r. do 30 września 2009 r. w łącznej wysokości 2.634 zł. W dniu 10 sierpnia 2009r. strona pozwana przyznała powódce odszkodowanie w wysokości 5.760,00 zł z tytułu kosztów pomocy i opieki osób trzecich, w wymiarze 3 miesiące po 8h/dziennie i kolejne 2 miesiące po 4h/dziennie, jak również odszkodowanie w kwocie 13.500,00 zł tytułem utraconych zarobków za okres 25 miesięcy od kwietnia 2006 r. do kwietnia 2008 r. łącznie. Odnosząc się do roszczenia o zadośćuczynienie, strona pozwana podała, że roszczenie to co do swej istoty ma charakter jednorazowy, a wypłacona już powódce kwota 70.000 zł jest adekwatna do rozmiaru doznanej krzywdy. W dniu 16 czerwca 2010 r. strona pozwana przyznała powódce kwotę 2.624 zł tytułem wyrównania renty za okres od 1 czerwca 2010 r. do 30 września 2010 r., informując ja jednocześnie, że kapitalizacja renty ma charakter jednorazowego odszkodowania. Decyzją z dnia 5 stycznia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przyznał powódce T. D. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 2011 r. do 31 października 2012 r. Od decyzji powódka złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydziału VII Ubezpieczeń Społecznych. Wyrokiem z dnia 18 września 2012 r. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał T. D. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2011r. do dnia 31 października 2013 r. Wydanie wyroku zostało poprzedzone sporządzeniem opinii przez biegłych specjalistę neurochirurgii i neurotraumatologii oraz ortopedy traumatologa, zgodnie z którą powódkę uznano za całkowicie niezdolną do pracy przez okres 2 lat od ustania poprzedniego świadczenia. Złożona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 grudnia 2013 r. Sporządzona w trakcie postępowania apelacyjnego uzupełniająca opinia sądowno-lekarska potwierdziła, że u powódki występuje dysfunkcja dominującej kończyny górnej, jak również obu kończyn dolnych, co wyklucza podjęcie przez nią pracy wymagającej sprawności kończyn górnych i dolnych, a zatem jest całkowicie niezdolna do pracy. W dniu 16 maja 2012 r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. wydał decyzję znak (...) którą orzekł u powódki T. D. umiarkowany stopień niepełnosprawności z uwagi na schorzenie oznaczone symbolem (...) (upośledzenie narządu ruchu) oraz (...) (choroby neurologiczne). Od decyzji powódka złożyła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności decyzją z dnia 9 lipca 2012 r. decyzja organu I instancji została utrzymana w mocy. Wyrokiem z dnia 24 września 2013 r. wydanym pod sygn. IV U 983/12/U, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zaliczył odwołującą się T. D. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności z powodu schorzenia określonego symbolem (...) przyjmując jako datę ustalenia stopnia niepełnosprawności dzień 2 listopada 2012 r.

W toku postępowania przeprowadzono dowód z opinii biegłego ortopedy i traumatologa, który ustalił, iż powódka z uwagi na stan narządu ruchu jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, naruszenie sprawności jej organizmu

ma charakter trwały i nieodwracalny, a poszkodowana wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji okresowo, wymaga zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, jak stabilizator kolana lewego i pas lędźwiowy, a także wymaga stałej i długotrwałej opieki lub pomocy w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W dniu 26 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w K., wykonując wyrok Sądu Okręgowego, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał przeliczenia renty, ustalając, że przysługuje ona powódce w najniższej wysokości i wynosi: od 1 listopada 2011 r. 728,18 zł; od 1 marca 2012 r. 799,18 zł; od 1 marca 2013 r. 831,15 zł. Od 1 marca 2014 r. wysokość świadczenia do wypłaty ustalono na 728,45 zł miesięcznie.

Przeciętne wynagrodzenie brutto za październik 2010 r. w województwie (...) w grupie zawodowej pielęgniarki wyniosło ogółem 3.123,88 zł.

Zatrudnione w Szpitalu (...) w K. pielęgniarki posiadające wykształcenie średnie osiągają wynagrodzenie netto w wysokości 2.618,93 zł. Liczba etatów nie zmniejszyła się. Z kolei wynagrodzenie netto pielęgniarki zatrudnionej w Oddziale Klinicznym Urologii Szpitala (...) w K. w 2014 r., z uwzględnieniem pracy zmianowej i dyżurów nocnych z ponad dwudziestoletnim stażem pracy wynosi 2.781,43 zł. Koszt jednej godziny usług opiekuńczych w Gminie Z. kształtuje się na poziomie 10,50 zł, a koszt jednej godziny usług specjalistycznych nie może przekroczyć kwoty 14,50 zł.

W tym stanie faktycznym Sąd uznał że powództwo zasługuje tylko na częściowe uwzględnienie. Odwołując się do art. 445§ 1 k.c. wskazał, że wypłacone zadośćuczynienie nie spełniło swej podstawowej, kompensacyjnej funkcji. Powódka w sposób nagły i niespodziewany z osoby cieszącej się życiem, aktywnej, w pełni sprawnej stała się osobą kaleką i niepełnosprawną. Mając na uwadze charakter obrażeń doznanych przez powódkę, rozmiar kalectwa, trwale następstwa wypadku, charakter i czas trwania cierpień fizycznych (ból i innych dolegliwości), psychicznych (apatia, stres, zmiany osobowości), wpływ wypadku na stan psychiczny powódki, skutki dla życia prywatnego i zawodowego powódki, przejście długiego leczenia (w tym zabiegów operacyjnych, związanych z bólem i cierpieniem), utratę radości życia, jaką daje zdrowie, możliwość pracy i osobistego rozwoju, skutki poniesionych obrażeń w zakresie ogólnej zdolności do życia, stopień natężenia krzywd, poczucie bezradności, utrata możliwości wykonywania pracy, korzystania z rozrywek, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym, niemożność korzystania z dotychczasowego aktywnego trybu życia, uprawiania sportów, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie będzie zmuszona znosić w przyszłości, utraty szans na przyszłość, bezradność życiowa pociągająca za sobą koniecznością sprawowania nad nią opieki przez osoby najbliższe, konieczność dalszego leczenia i rehabilitacji oraz przebywanie pod stałą kontrolą lekarską, brak spełnienia w roli matki i babci, a także brak realizacji na płaszczyźnie zawodowej odpowiednia jest kwota 250.000zł, która jest adekwatna do wielkości doznanej krzywdy. Po odjęciu kwoty wypłaconej zasądzona została kwota 180.000zł z ustawowymi odsetkami

Uzasadniając rozstrzygnięcie w zakresie odszkodowania Sąd wskazał, że stosownie do art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Powódka z uwagi na skutki wypadku wymagała i wymaga pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego, związanych z przenoszeniem cięższych przedmiotów, wymagających pełnego zakresu ruchów w stawie barkowym i łokciowym dominującej ręki prawej, w wymiarze około 4 godzin dziennie. Koszt koniecznej opieki wyniósł 88.200 zł. Od tej kwoty została odjęta kwota 5.760zł wypłacona z tego tytułu w trakcie postępowania likwidacyjnego przez stronę pozwaną, a także kwota zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 9.333zł. Uwzględniając długotrwałość doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu, skutkującą jej niezdolnością (częściową, a następnie całkowitą), uzasadnione było zasądzenie na jej rzecz odszkodowania za utracone zarobki, za okres od kwietnia 2010r. do marca 2013 r. kwocie 44.996,58zł. Kwota ta stanowi różnicę między zarobkami, jakie powódka mogłaby osiągać, gdyby nie uległa wypadkowi, a dochodem jaki otrzymuje od strony pozwanej i ZUS-u. Powódka nie jest zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami i wykonywaną pracą jak przed wypadkiem w zawodzie pielęgniarki. Biegli jednoznacznie stwierdzili, że powódka nie rokuje odzyskania zdolności do pracy w wyuczonym zawodzie pielęgniarki, który wymaga pełnej sprawności obu kończyn górnych i dolnych, ze względu na to, że w następstwie wypadku doszło u powódki do znacznych ograniczeń w narządzie ruchu, które uniemożliwiają jej wykonywanie prac pielęgniarskich przy pacjencie w oczekiwanym zakresie. Nie była w stanie realnie podjąć pracy w jakimkolwiek wymiarze czasu pracy (będąc osobą uznaną za częściowo niezdolną do pracy orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS), zgodnie z jej kwalifikacjami

zawodowymi, w okresie, za który domagała się wyrównania uszczerbku majątkowego z tytułu utraty dochodów. Podstawę wyliczeń przez powódkę żądanej kwoty stanowiły informacje z Urzędu Statystycznego, dane ze Szpitala (...) w K. oraz zeznania świadka G. B. (1). Sąd Okręgowy zauważył, że z zaświadczenia ówczesnego pracodawcy powódki wynika, że pielęgniarki zatrudnione w Szpitalu (...) w K., posiadające wykształcenie średnie osiągają wynagrodzenie netto w wysokości 2.618,93 zł. Z kolei wynagrodzenie netto pielęgniarki zatrudnionej w Oddziale Klinicznym Urologii Szpitala (...) w K. w 2014 r., z uwzględnieniem pracy zmianowej i dyżurów nocnych z ponad dwudziestoletnim stażem pracy wynosi 2.781,43zł. Z danych statystycznych wynika, że przeciętne wynagrodzenie brutto za październik 2010 r. w województwie (...) w grupie zawodowej pielęgniarki wyniosło ogółem 3.123,88zł. Z zeznań świadka G. B. (1) (osoby pracującej z powódką przed wypadkiem na tym samym stanowisku i kontynuującej to zatrudnienie, wynika, że pensja zasadnicza netto w okresie ostatnich 10 lat kształtowała się na poziomie 2.400- 2.500 zł, a od stycznia 2014 r. na poziomie 2.500-2.700 zł. Wysokość pensji uzależniona jest od doksztalcania, dyżurów i dodatków. Opieka nad dziećmi, inne obowiązki rodzinne, czy choćby kwestia podnoszenia kwalifikacji nie zawsze jednak daje możliwość wzięcia dodatkowych dyżurów, stąd zdaniem Sadu Okręgowego racjonalne jest przyjęcie utraconych zarobków na poziomie 2.500 zł netto miesięcznie.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił w ramach odszkodowania kwotę 44.996,58 zł (2.500 zł x 36 miesięcy [od kwietnia 2010 r. do marca 2013 r.] 21.377,42 zł 23.626 zł = 44.996,58 zł), z ustawowymi odsetkami od kwoty 35.218,42 zł od dnia 17 września 2013r., a od kwoty 9.778,16 zł od 5 marca 2014 r. (od dnia następującego po dniu doręczenia stronie pozwanej pism procesowych powódki zawierających rozszerzone żądanie), a dalej idące żądanie oddalił. Na zasadzoną w pkt I kwotę 298.103,58 zł złożyły się więc: 180.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, 73.107 zł tytułem zwrotu kosztów opieki oraz kwota 44.996,58 zł tytułem utraconych zarobków.

Uzasadniając zasądzenie renty Sąd pierwszej instancji przywołał treść art. 444 § 2 k.c. i wskazał, że powódka domagała się renty z uwagi na zwiększenie się jej potrzeb w konsekwencji przedmiotowego wypadku w zakresie leków i opieki, a także rentę w wysokości odpowiadającej pełnej wysokości utraconych przez nią zarobków, jakie mogłaby osiągnąć, gdyby wypadek nie nastąpił, przy czym renta jest jedna ale składa się z dwóch pozycji.

W oparciu o całokształt okoliczności faktycznych sprawy, w tym o powołaną opinię, zeznania powódki, a także świadków oraz w oparciu o art. 322 k.p.c. Sąd przyjął, iż uzasadniona jest renta z tytułu zwiększenia potrzeb w kwocie 1.380 zł miesięcznie i na tę kwotę składają się koszty opieki nad powódką w rozmiarze 4 godzin na dobę, przy przyjęciu stawki wynagrodzenia w wysokości 9 zł za godzinę takiej opieki (4 godz. x 30 dni x 9 zł = 1.080 zł) oraz koszty leków i maści w kwocie 300 zł. Od kwoty 1.380 zł (1.080 zł + 300 zł) należy odjąć kwotę zasiłku w wysokości 153 zł, co daje miesięcznie kwotę 1.227 zł.

Zebrany materiał dowodowy potwierdza także , że powódka od daty wypadku do chwili obecnej jest niezdolna do pracy. Renta z art. 444 § 2 k.c. przysługująca poszkodowanemu, powinna odpowiadać różnicy między zarobkami, jakie mógłby osiągać, gdyby nie uległ wypadkowi, a świadczeniem jakie otrzymuje. Gdyby powódka nie doznała uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia w wyniku zdarzenia w dniu 9 października 2004 r. otrzymywałaby wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł netto. Uzasadnione jest więc przyznanie powódce świadczenia stanowiącego rentę w wysokości odpowiadającej pełnej wysokości utraconych przez nią zarobków, jakie mogłaby osiągnąć, gdyby wypadek nie nastąpił. Podstawę wyliczeń renty stanowi kwota 2.500 zł (średnie wynagrodzenie), przy czym należy uwzględnić wypłacone powódce świadczenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (w kwocie 722,90 zł). Gdyby przedmiotowy wypadek, za który odpowiedzialność ponosi pozwany nie nastąpił, dochody powódki kształtowałyby się na poziomie zbliżonym do średniego miesięcznego wynagrodzenia, w związku z czym należna jej renta powinna stanowić różnicę pomiędzy tymże, a wypłacanymi powódce po wypadku świadczeniami (od strony pozwanej 656 zł, a od ZUS-u 722,90 zł).

Zatem za podstawę wyliczenia renty przyjęto dwa składniki: kwotę 1.227 zł z tytułu zwiększonych potrzeb i kwotę 2.500 zł tytułem utraconych zarobków.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.348,10 zł tytułem renty za okres od kwietnia 2013 r. do lipca 2014 r. płatną do 10. dnia każdego następującego po sobie miesiąca, z góry, z ustawowymi

odsetkami liczonymi dla kwot wymaganych przed dniem wydania wyroku od dnia wymagalności poszczególnych kwot rent do dnia zapłaty, a dalej idące żądanie oddalił. Kwota tej renty została wyliczona w ten sposób, że : kwotą 1.227 zł z tytułu zwiększonych potrzeb dodano do kwoty 2.500 zł tytułem utraconych zarobków = 3.727 zł i odjęto 656 zł (renty otrzymanej od strony pozwanej) oraz 722,90 zł (od ZUS-u) , co dało 2.348,10 zł. Natomiast począwszy od sierpnia 2014 r. Sąd zasądził na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 3.004,10 zł tytułem renty płatną do 10. dnia każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności. Kwota ta została wyliczona jak wyżej, z tym, że nie uwzględniono kwoty wypłacanej przez stronę pozwaną wobec określenia obowiązku na przyszłość w orzeczeniu. Stąd na kwotę renty w wysokości 3.004,00 zł złożyły się następujące kwoty: 1.227 zł z tytułu zwiększonych potrzeb i kwota 2.500 zł tytułem utraconych zarobków = 3.727 zł, od której należało odjąć kwotę 722,90 zł wypłacaną powódce przez ZUS. Odsetki od zasądzonej renty Sąd zasądził mając na uwadze treść art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. licząc te odsetki dla kwot wymagalnych przed dniem wyroku od dnia wymagalności poszczególnych kwot miesięcznej renty do dnia zapłaty oraz dla kwot wymagalnych po dniu wyroku na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek kwoty miesięcznej renty. Orzeczenie ustalające odpowiedzialność na przyszłość Sąd oparł na przepisie art. 189 k.p.c. Jako podstawę orzeczenia o kosztach Sąd powołał art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Apelację od tego wyroku złożyła powódka zaskarżając orzeczenie w pkt I, II i IV. Żądanie to sprecyzowano stosownie do treści apelacji także w odniesieniu do pkt. V.

Powódka zrzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że gdyby nie uległaby wypadkowi zarabiałaby 2500zł netto, podczas gdy z materiału dowodowego wynika , że byłaby to kwota netto 2618zł, ,

2) naruszenie przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy a to: art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i przyjęcie wcześniej i na dzień dzisiejszy wynagrodzenia na poziomie 2500zł netto ,

3) naruszenie prawa materialnego a to art. 361 k.c. poprzez błędne określenie kwoty tego wynagrodzenia co skutkowało oddaleniem powództwa co do kwoty 4281,48zł i błędne rozstrzygnięcie w zakresie punktu I i II

- 4) art. 361 k.c. w zw. z art. 444§2 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że renta wyrównawcza winna wynosić 2500zł zamiast 2618,93zł co doprowadziło do niepełnego zrekompensowania strat i korzyści a w konsekwencji doprowadziło do wadliwej konstrukcji pkt II i zasądzenia za okres od kwietnia do lipca 2014r. kwoty 2348,10zł zamiast 39472,48zł. to jest kwoty 2467,03 płatnej miesięcznie przez kolejne 16 miesięcy z ustawowymi odsetkami a za okres dalszy poprzez zasądzenie w pkt IV zbyt niskiej renty, która winna wynosić kwotę 3123,03zł

Powódka wniosła o zmianę wyroku :

-w pkt I poprzez zasądzenie na rzecz powódki dalszej kwoty 4291,48zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2014r,

-w pkt II poprzez zasądzenie na rzecz powódki skapitalizowanej renty w kwocie 39472,48zł za okres od kwietnia 2013r. do lipca 2014r. z ustawowymi odsetkami od kwot 2467,03zł odpowiednio od dnia 11 każdego kolejnego miesiąca od kwietnia 2013r. do lipca 2014r. , w pkt IV zasądzenie renty w kwocie 3123,03zł, płatnej miesięcznie do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od sierpnia 2014r. z ustawowymi odsetkami, zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie o uchyleniu wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał za własne ustalenia Sądu Okręgowego z tą tylko zmianą, że przyjął, że powódka, gdyby nie doszło do wypadku, mogła po wyrokowaniu Sądu Okręgowego tj w bezpośredniej przyszłości uzyskać wynagrodzenie w kwocie netto ok. 2618,93zł. Podzielając zasadniczo rozważania Sądu pierwszej instancji co do prawdopodobieństwa zakresów dyżurów powódki i systemu zmian, należy jednak wskazać, że zarobki na stanowisku powódki od 2014r. są wyższe. Przyjęcie średniej w oparciu o zeznania świadka G. B. (1) było

usprawiedliwione za okres wsteczny, jednakże należy uwzględnić, że zarobki te w ostatnim okresie nieco wzrosły. Wynagrodzenie netto pielęgniarki zatrudnionej w Oddziale Klinicznym Urologii Szpitala (...) w K. w 2014 r., z uwzględnieniem pracy zmianowej i dyżurów nocnych z ponad dwudziestoletnim stażem pracy wynosi netto 2.781,43zł. Nawet zakładając, że powódka nie brałaby dyżurów w stopniu znacznym to i tak trudno przyjąć by nie osiągnęła obecnie i w najbliższej przyszłości średnio pułapu wskazanego w apelacji, nawet jeżeli proces wzrostu wynagrodzeń jest nieznaczny. Porównanie wielkości wynagrodzeń wskazanych w zaświadczeniach Szpitala (...) w K., powołanych przez Sąd Okręgowy, wskazuje że wynagrodzenia te nieznacznie wzrosły niezależnie od specyfiki poszczególnych Oddziałów Szpitala (...), w tym Oddziału Urologii. Ponadto wzrasta też hipotetyczny staż i doświadczenie powódki, który by uzyskała, gdyby do zdarzenia nie doszło. Potwierdza to zresztą treść zeznań G. B. (2), z których wynika, że jej obecnie wynagrodzenie jest nieco wyższe niż podawana średnia z lat poprzednich i dochodzi do 2700zł netto. Dalej idący zarzut naruszenia art. 233§2 k.p.c. nie jest zasadny. Z zeznań męża i dzieci powódki wynika, że to na powódce przed wypadkiem spoczywał obowiązek sprzątania, gotowania i zajmowania się dziećmi, szczególnie, że to mąż pracował po 10-12 godzin a dopiero po wypadku musiał się zwolnić z tej z pracy, Dodatkowo z zeznań męża i dzieci wynika, że powódka była aktywna pozazawodowo, spacerowała, jeździła na rowerze i wycieczki. Trudno więc przyjąć by przy taki trybie życia brała intensywnie dyżury w tym dyżury nocne. Powódka też nie wykazała, by przed wypadkiem jej wynagrodzenie regularnie osiągało średni pułap wynagrodzenia pielęgniarki na tym oddziale z uwzględnieniem pracy zmianowej i dyżurów nocnych. Nie naruszało więc zasad logiki doświadczenia życiowego uznanie, że powódka w okresie uwzględnionym w pkt I i II osiągnęłaby netto ok. 2500zł. Apelacja jest natomiast częściowo zasadna w części dotyczącej określenia samej kwoty renty za okres od kwietnia 2013 r. do lipca 2014. Zasądzenie za ten zamknięty czasowo okres 16 miesięcy powinno obejmować sumę poszczególnych rat renty. Intencją Sądu było zasądzenie kwot po 2348,10zł za każdy miesiąc, co nie byłoby błędne, jednakże brzmienie sentencji w pkt II sformułowano w sposób uniemożliwiający egzekucję całej sumy świadczeń za ten okres. Uwzględniając więc, że kwota utraconego wynagrodzenia powinna wynosić 2500zł to po odliczeniu kwoty 722,90zł oraz 656zł i po doliczeniu kwoty 1.227 zł z tytułu zwiększonych potrzeb otrzymano kwotę wskazaną przez Sąd Okręgowy tj 2348,10zł, co po przemnożeniu przez 16 miesięcy daje kwotę 37569,6zł, która winna zostać zasądzona. Renta na przyszłość została wyliczona przez Sąd Apelacyjny według metody przyjętej w zaskarżonym wyroku ze zmiana podstawy tj utraconego wynagrodzenia tj przy przyjęciu kwoty 2618,93zł. Doliczając kwotę 1227 zł i odejmując kwotę 722,90zł otrzymano rentę w wysokości 3123,03zł. Za Sądem Okręgowym nie odliczono też kwoty 656zł, co nie było zresztą kwestionowane w apelacji. Wobec powyższego Sąd Apelacyjny w częściowym uwzględnieniu apelacji zmienił na podstawie art. 386 §1 k.p.c. zaskarżone orzeczenie podwyższając kwotę zasądzoną w pkt II do kwoty 37569,60 oraz podwyższając rentę na przyszłość w pkt IV do wysokości 3123,03 zł. Nieuwzględnienie zarzutu naruszenia art.233 k.p.c. ponad wskazany wyżej zakres oznacza niezasadność w pozostałej części zarzutu naruszenia prawa materialnego a to art. 361 k.c. i art. 444§2 k.c. Apelację w pozostałej części oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100k.p.c. w zw. z art. 391§1 k.p.c. poprzez ich wzajemne zniesienie. Przy uwzględnieniu wartości zaskarżenia powódka jest bowiem wygrywającym w przybliżeniu w połowie.